

רחל,

"אני רואה אותך עכשיו"...

סבתא רחל, היתה סבתא לנכדים ונכדות אם לארבע בנות ואשתו של צבי (יבל"א).

סבתא רחל, היתה נוסעת על אופניים לקחת לטיול קצר של כיף את גליתי, מאור ואת כרמיתי וספיר, את מיטלי ויריבל'ה.

סבתא רחל היתה ממהרות לכל-בו לקנות להם משהו לשמח אותם = את המשפחה כולה.

סבתא רחל היתה אמא של ארבע בנות - שתיים באשדות - עדה ורנה ואחת באילת - טלילה, ואחת בגבעת-ברנר - חיה.

כל הבנות נולדו באשדות ונהפכו לאמהות והן שנתנו נכדים ונכדות לסבתא רחל.

לסבתא רחל לא היה קל. לסבתא אפילו היה קשה - כפות הידיים הנפוחות היו מקלפות וחוחכות בזריזות בחדר ההכנה במטבח - ערמות של תפוחי-אדמה ובצל וסלק, ונוצות מהעופות, וקשקשים מהדגים - מכל טוב.

לסבתא רחל גם כאבו הרגליים - ובכל זאת היתה משכימה קום לעבודה - ואפילו, לא מזמן - רקדה בבת-המצווה של גלית. ראיתי אותה אז קורנת מאושר. לא סתם. באמת.

אני רואה אותך: עכשיו - שוכבת בשקט. שערך אסוף לאחור - כפות ידיך נחות על גופך - עצומת עיניים - נחה. מנוחת עולמים.

סבתא רחל רצתה להגיע ליום הולדת 80 - יש לה - ביום ראשון הבא. אבל כבר בלעדיה - יום הולדת בלי שירים, בלי מתנות - בלי סבתא רחל.

אבל - כל השנים, כל הימים, וגם בלילות - סבתא רחל היא סבתא שרצה, ממהרת, דואגת - להספיק לתת עוד גם לנכד הזה, גם לנכדה הזאת - גם לבית כולו - גם לבנות.

סבתא רחל - סבתא אמיתית.

אני רואה אותך עכשיו - במנוחת עולם. תס פרק העייפות והכאבים - נגמר הסיפור של שמחת משפחה ונכדים - נשארו המון זכרונות, המון תמונות - מסבתא רחל, שלא היה לה קל. אפילו - היה לה קשה, אבל המשפחה זוכרת ותזכור תמיד - את אמא-סבתא רחל.

באהבה גדולה!

יהי זכרך ברוך תמיד. כמו שאני רואה אותך. גם עכשיו.

שרהל'ה